

Nationale NOVA-manifestatie 1976

Geheel onverwacht is gebroken met de traditie om de jaarlijkse Nationale NOVA-manifestatie te houden in de Apeldoornse Schouwburg 'Orpheus'.

Alle NOVA-leden konden in de uitnodiging die ze, zoals gebruikelijk persoonlijk wordt toegestuurd, lezen dat helaas geen overeenstemming werd bereikt over de prijs waartegen de NOVA dit jaar de 'Orpheus'-gebouwen zou moeten huren. Maar daarnaast was er nog een aantal zaken die niet meer zo plezierig kon worden geregeld zoals dat voorheen het geval was. En wij nog maar optimistisch blijven schrijven (zie Filmbeeld nr. 4 van dit jaar - 'Orpheus' op 'zwarte lijst') dat het verdwijnen van de achtste directeur binnen een tijdsbestek van 11 jaar voor de NOVA-manifestatie geen (nare) gevolgen zou hebben.

Wat minder optimistisch waren in eerste instantie de geluiden die we hier en daar opvingen over de plotselinge verandering van 'stekkie'. Daarbij kwam dan nog het feit dat de hele manifestatie een week eerder zou worden gehouden, waardoor de mensen die gewoontegetrouw tijdig hun onderkomen in Apeldoorn veilig stelden, nu in allerijl naar een nieuw pension, hotelkamer of huisje moesten gaan zoeken.

Achteraf gezien is het allemaal wel de moeite waard geweest, want de plaats waar voortaan (we dachten wel dat dit het geval zal zijn) de Nationale NOVA-manifestatie zal worden gehouden: Cultureel Centrum 'De Reehorst' in Ede, blijkt een voortreffelijke keuze te zijn geweest. De voorzitter van de Haagse Amateur Filmclub, Phine van der Velden-Nijland schreef een lyrisch epistel dat wij bijgaand afdrukken.

Opening

NOVA-voorzitter Wim Oosterman viel de eer te beurt de Nationale NOVA-manifestatie 1976 te openen, een 'klusje' waar hij een beetje een hekel aan heeft, tenminste als het gaat om officiële openingen. Vandaar dat Wim Oosterman weer (evenals vorig jaar) een geestig verhaal afstak waarin woordspelingen werden gemaakt op de filmtitels: 'We beginnen met een Mona-toetje, ofwel toetje van Mona' (de film 'Oh Mona Lisa' die de publieksprijs 1975 kreeg; de winnaar van de publieksprijs van het vorige jaar wordt altijd gedraaid vóór de nieuwe wedstrijdfilms). Zo ging Wim Oosterman nog een tijdje door met 'gekheid': '... bij het keerpunt (de film 'Keerpunt') gaan we iets heel anders doen:

'De Reehorst' in Ede.

Over de projectie waren weinig of geen klachten. Hier is Hanneke Hummeling (op de rug gezien) bezig met het projectierijp maken van de 16 mm projektor.

we gaan op het drijfzand (de film 'Drijfzand') hinde lopen' (de film 'Hinde-loopen'). We noemen de namen van de films er maar even bij, anders zouden de lezers die niet in Ede zijn geweest de pointe van deze opmerkingen misschien niet begrijpen.

Wim Oosterman besloot met de opmerking: 'Ik heb nu zoveel onzin uit staan te kramen, dat ik maar beter de sleutel van de psychiater kan gaan halen' (de slotfilm 'De sleutel van de psychiater').

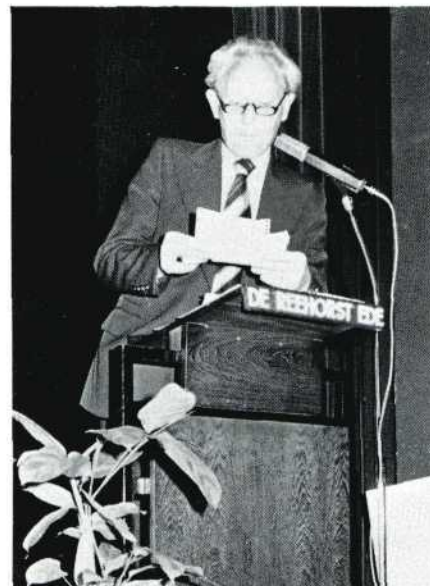

Frits Raaijmakers houdt het scorebord bij.

Zaterdagmiddagprogramma

Het gehele filmprogramma besloeg 30 films. Op de zaterdagmiddag werden er 12 films gedraaid, te weten 'Floppop', een filmpje geïnspireerd op het TV-

Jan Hoogland praat hier (geheel on-voorbereid) de films aan elkaar, met een sappig Amsterdams commentaar.

programma 'Toppop'; 52 x 2.000.000', een documentaire waarin de produktie van publieksbladen als 'Story' wordt behandeld; 'Aquavit', een erg mooi filmpje over ijs dat tot water smelt; 'Pluk de dag', een kort filmpje waarin een papegaai (of is het een mamegaai?) snedige opmerkingen plaatst; 'De Oversteek', een poppenfilm met een zeer sinister gegeven (een oud mannetje dat tijdens zwaar onweer door de dood wordt bezocht); 'De Oude Jan', een documentaire naar de gelijknamige oudste parochiekerk van Delft; 'Chemin Battus', een verslag van een dag in Parijs; 'Groeten uit Spanje', een persiflage op de verhalen die Spanje-gangers wel vertellen, maar nu gespeeld door een oudere dame en heer in een tentje 'ergens in Nederland'; 'Voetbal', het verhaal van de 'Kontentrappers' tegen de 'Schenenschoppers' waarbij vlooien (ronde fiches welteverstaan) de rollen van voetballers vervullen; 'Handwork', een speelfilm waarin een afgehakte mensenhand de hoofdrol speelt; 'Don Caméra', het verhaal van de pastoor die met de fotokamera de natuur in gaat maar die wordt 'misbruikt' door een tweetal in bikini gestoken jongedames als 'meneer pastoor' gaat pootjebaaieren en 'Slipjacht', een reportage van een jacht in Noordwijk. Over deze laatste film merkte Wim Oosterman nog op: 'Het laatste beeld deed mij een beetje denken aan de lunch vorig jaar in Apeldoorn'; het waren de beelden van jachthonden die vochten om een stuk vlees! Inderdaad was er vorig jaar in 'Orpheus' een heel gevecht voor nodig om je maag enigszins gevuld te krijgen.

De zaterdag werd gevolgd door een filmdiner, met daaraan voorafgaand een nogal uitgebreide filmborrel.

Over het zaterdagavondprogramma schrijft Dick Ringeling (zie elders in deze kolommen) die de verslaggeving van ons voor die avond heeft overgenomen.

Zondagochtendprogramma

Fris en uitgerust konden we de volgende morgen kijken naar 'Het licht is rond en rolt naar alle kanten', waarin een gedicht van Pierre Kemp zo natuurgetrouw mogelijk wordt weergegeven; 'Blokken', een animatiefilm met muziek, ritme en beweging; 'Hinde-loopen', een documentaire over de gelijknamige plaats; 'Keerpunt', het verhaal van een vrouw die haar man verlaat en een relatie opbouwt met een seksegenote; 'Drijfzand', waarin een fles een belangrijke rol speelt; 't Rooth', een documentaire over een plaatsje in Limburg dat niet meer bestaat; 'uitgemergeld', zoals het filmverhaal ons vertelt; 'n Avondje TV', een produktie waarbij alternatieve STER-reklames voor een ontspan-

nende lach zorgen; 'Overmacht', een film waarin macht en valsheid worden uitgebeeld en 'Vreemde lucht', een één minuut durend filmpje met als klou een hele grote voetbal.

Hierna was het tijd voor de lunch.

Nog even iets over de punten- of stippenwaardering, hoe men het ook noemen wil. De uit 7 personen bestaande jury gaat na de vertoning van de 11e film aan de slag. Tot dan toe hebben de eerste 10 films elk 7 punten gekregen. De juryleden mogen dan gaan 'schuiven', dat wil zeggen ze mogen punten van eerder geziene films weghalen en die plaatsen bij films die ze net hebben gezien. Maar terugplaatsen mag ook. Het blijft dus te allen tijde een spannende aangelegenheid. Zo kreeg bijvoorbeeld de 20e film: 'Overmacht', na de projectie 7 (het maximum aantal per film) punten van de jury, weliswaar dus ten koste van andere films. Zo had de film 'Slipjacht' ondanks zijn mooie beelden na de lunch geen punt meer over; de amateurfilmerij kan soms hard zijn!

Lunch

Over de lunch zelf gaan we u geen verhaal vertellen. Wel willen we nog even kwijt dat we daar o.a. spraken met Wim Klein Breteler, één van de makers van de film 'Overmacht', die ons vertelde dat deze film door elke kijker weer anders geïnterpreteerd wordt. Hij vond dat een vereiste: niemand beleeft immers gevoelsmatigheden op dezelfde manier. Tijdens de lunch liep ook een zenuwachtige Jan van de Schans voorbij, die zich niet kon voorstellen dat z'n film 'De Oude Jan' nog steeds 'er in zat', met zeven punten nog wel. Later op de middag, in de pauze, zouden we hem nog eens ontmoeten, nóg nerveuzer en er nóg minder van begrijpend dat z'n film nog steeds een hoog aantal punten scoorde. 's Avonds (het lijkt wel een rode draad in een verhaal) ontmoeten we hem bij een benzinestation, toen overgelukkig, maar laten we niet vooruitlopen op de uitslag.

Hanneke Hummeling tenslotte, het enige vrouwelijke projectieteamlid, vertelde ons over de voorbereidingen en het werk aan 'De Waterboer', een door haar gemaakte film die nèt geen NOVA-certificaat kreeg en dus ook niet op de NOVA-manifestatie te zien was. Misschien zien we haar volgend jaar met een produktie; het is te hopen, want ze besteedt heel wat tijd aan het spitten in archieven vóór het maken van een film, waardoor ze zeer gedocumenteerd voor de dag komt.

Zondagmiddagprogramma

Na de lunch kregen we te zien 'Speels kristal', een animatiefilm waarin vormen en figuren van kristal worden weergegeven; 'Het land waar de gouden vogel jubelt', waarin de relatie tus-

Jan van Weezenberg ontvangt de zaalprijs voor zijn film 'De Troon'.

Afbeelding uit 'De Troon' van Jan van Weezenberg. Hiermee begint het verhaal: een poot van de troon is kapot gegaan.

Gejuich, de troon is weer heel. De heren die het allemaal 'versierd' hebben worden gedekoreerd; onze arme timmerman, die het uiteindelijke werk deed, komt er niet aan te pas.

sen vader en zoon wordt uitgebeeld; 'Met de stroom mee', een bijna professionele documentaire over het 'hangen' in plaats van 'leggen' van hoogspanningskabels; 'De Santekraam', een impressie van een curiosiawinkeltje; 'De Troon', een animatiefilm van Jan van Weezenberg, die later de zaalprijs zou gaan krijgen. Deze 'klapper' kreeg hier en daar toch nog enige kritiek. Niet vanwege de filmische kwaliteiten, maar vanwege het feit dat de maker beroepsfilmer is. Nadrukkelijk moet echter worden gezegd, dat Van Weezenberg de animatiefilmerij nèt als beroep uitoefent en de film thuis heeft vervaardigd met zeer eenvoudige hulpmiddelen, behalve misschien dat er een 16 mm kamera (maar dat is een kwalitatief aspect) aan te pas kwam.

De laatste vier films van de NOVA-manifestatie waren: 'Groei', een documentaire waarin een opgroeiend kind wordt gevolgd; 'Rubicon', het verhaal van een meisje dat bij het zebrapad wordt gekonfronteerd met een aanrander; 'De bioskoop', een film die het verhaal vertelt van een oude dorpsbioskoop en die door de jury helaas maar met 1 punt wordt (onder)gewaardeerd en tenslotte 'De sleutel van de psychiater', een poppenfilm die een gevoel onderwerp niet alledaags behandelt.

'Ten Best'

Tot de 'Ten Best', de tien beste wedstrijdfilms, behoorden tenslotte:

'De Oude Jan' (6 pt.) van Jan van der Schans; 'Voetbal' (7 pt.) van G. Verhe-

De makers van de 'Ten Best' krijgen hun speldjes uitgereikt door NOVA-voorzitter Wim Oosterman.

sen; 'Don Camera' (6 pt.) van Workshop Film; 't Rooth' (7 pt.) van de Filmgroep Limburg; 'Overmacht' (5 pt.) van Wim Klein Breteler en Ed Sterenberg; 'Speels Kristal' (6 pt.) van Charles Povel; 'Het land waar de gouden vogel jubelt' (3 pt.) van Jan Meertens; 'Met de stroom mee' (3 pt.) van Belgraver/Koetsier; 'De Troon' (7 pt.) van Jan van Weezenberg en tenslotte 'Rubicon' (3 pt.) van Hans Veen.

De zaalprijs ging naar 'De Troon' van Jan van Weezenberg met 68 stemmen.

(lees verder op pag. 15)

vervolg van pag. 13

Wel moest er nog een openbaar juryberaad aan te pas komen om van 5 films die elk 3 punten hadden gekregen uit te maken welke drie er bij de tien beste films mochten behoren. Jurylid Dineke

Openbaar Juryberaad door de Juryleden Laura Mol, Klaas Brouwer, Pier van Eerden, Dineke Endeman, Ton Geerts, Menno Mennes en Harry de Vré.

De zaal in Cultureel Centrum 'De Reehorst' te Ede is uitermate gezellig en dat draagt in hoge mate bij tot de sfeer van het totale gebeuren.

Endeman merkte nog op dat het commentaar van de film 'Met de stroom mee' was ingesproken door een beroepsman, maar die opmerking was kennelijk niet relevant want het publiek ging er 'tegenin'.

Na nog wat te hebben nagepraat gingen de festivalgangers langzaam huiswaarts, met, naar we uit de opmerkingen opmaakten, toch wel een uitermate tevreden gevoel.

Twee politieagenten boden ons vrije aftocht door met hun rood licht verspreidende zaklantaarns de weg voor ons vrij te maken, een dienst die ons nog nimmer elders verleend was.